ΗΠΑ 1980?

1

Νοιώθουμε μεγάλη συγκίνηση καί χαρά πού -έγώ καί οί συνεργάτες μου- ξαναβρισκόμαστε γιά άλλη μιά φορά στή μεγάλη χώρα σας.

Σέ δύσκολες έποχές γιά τόν έλληνικό λαό βρήκαμε στή χώρα σας άληθινούς φίλους τής πατρίδας μας πού μάς βοήθησαν νά ξαναφέρουμε τήν έλευθερία καί τή δημοκρατία στή χώρα μας."Ετσι τότε τά κοντσέρτα μας είχαν ένα ίδιαίτερο άγωνιστικό χαρακτήρα.

'Εκτιμώ καί θαυμάζω βαθύτατα τή μεγάλη συνεισφορά τού λαού τών ΗΠΑ στή διαμόρφωση τής σύγχρονης τέχνης."Οσο γιά τή μουσική,είναι περιττό νά πώ τίποτα περισσότερο άπό τή διαπίστωση ότι ίδιαίτερα στή λαϊκή βρίσκεστε σταθερά στήν πρωτοπορεία.

-.-.-.-.-.-.-

Κι έμείς στήν 'Ελλάδα έχουμε μιά σημαντική μουσική παράδοση πού στίς τελευταίες ίδιαίτερα δεκαετίες προσπαθούμε νά τή διατηρήσουμε, νά τήν άναπτύξουμε καί νά τήν κατευθύνουμε σέ νέους όρίζοντες.

Στή σημερινή συναυλία θά προσπαθήσουμε νά σάς δώσουμε ένα άπάνθισμα όσο γίνεται τής δουλειάς μου στά τελευταία 25 χρόνια. Στό δεύτερο μέρος τού προγράμματος έκρινα ότι θά έπρεπε νά σάς γνωρίσω τίς τελευταίες μου έργασίες.

Γιά νά είμαι πιό σαφής,στά τέσσερα τελευταία χρόνια ξανάκανα γιά άλλη μιά φορά μιά παράλληλη πρός τή λαϊκή προσπάθεια στό χώρο τής συμφωνικής μουσικής.Καρπός αύτής τής προσπάθειας είναι οί Συμφωνίες μου 2, 3,καί 7,πού έλπίζω ότι κάποτε θά μπορέσει νά τίς άκούσει καί τό φιλόμουσο κοινό τής χώρας σας.

Στόν τομέα τής Λαϊκής Μουσικής θά σάς παρουσιάσω λίγα άποσπάσματα άπό τόν κύκλο "Τά Λυρικά" καθώς καί δυό άλλους κύκλους πού ό ένας είναι άφιερωμένος στό ΔΙΟΝΥΣΟ -καί ό άλλος στόν 'Απόλλωνα-.

Τά διονυσιακά τραγούδια στηρίζονται πάνω σ'ένα καινούργιο χορό, τόν ΑΣΙΚΙΚΟ,γι'αύτό καί τό παρουσιάζω καί μέ όρχηστρική έπεξεργασία.

Τά άπ λλώνια -όλος ό κύκλος περιέχει 21- στηρίζονται στήν ποίηση ένός άκόμα μεγάλου έλληνα ποιητή, τοῦ Κ.Καρυωτάκη, πού γεννήθηκε στά 1896καί αύτοκτόνησε στά1928.'Ηταν πάντα ένα άπό τά όνειρά μου ή μελοποίηση τοῦ ἔργου αὐτοῦ τοῦ μεγάλου τραγικοῦ μας ποιητῆ."

Τέλος θά ήθελα νά εύχαριστήσω τούς παράγοντες τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων τοῦ LOS ANGELES γιά τήν μεγάλη τιμή πού έκαναν σέ μένα καί τήν πατρίδα μου ξεκινῶντας με΄τή μουσική μου τήν παρέλαση τῶν άθλητῶν.

Πρός τιμή τους άρχίζω κι έγώ τή συναυλία μου μέ τό ίδιο μουσικό μοτίβο.

-.-.-.-.-.-.-.-

ZISSIS THEOS
6, RUE DU 19 MARS 1962
94200 - IVRY SUR SEINE
F R A N C E

Τηλ. Γαλλίας: 678.44.16

Ζήσης ΘΕΟΣ
'Οδός 'Ιπποκράτους 71
'Α θ ή ν α

Τηλ. 'Αθήνας: 36.10.693

Ιβρύ, 2 Γενάρη 1980

MR. GEORGE LOGOTHETIS

SVERIGE TELEVISION
T.V.2
10510 STOCKHOLM PAV. F

Φίλε κ.Λογοθέτη,

Ξαίρω άπό χρόνια ότι είσαστε στενός φίλος τού Μίκη. Συμβαίνει μάλιστα νά έχω άπό τότε καί κάποια προσωπική σας διεύθυνση πού μού τήν είχε γράφει ό ίδιος ό Μίκης (PASSVAGEN 23 4^TR, TUMBA, SUEDE) πού ίσως μάλιστα νά μήν ίσχύει πιά.

Σάς άπευθύνω τώρα αύτό τό γράμμα, ύστερα άπό έπανειλημμένες συνεννοήσεις πού είχαμε μέ τόν Μίκη -έκεϊνος μού έδωσε καί τήν διεύθυνσή σας στήν Τηλεόραση- μέ τήν θερμή παράκληση νά ένδιαφερθεϊτε γιά τό θέμα πού άναφέρεται άμέσως παρακάτω:

'Η ""Ελληνική Κοινότητα Παρισίων"-τής όποίας Πρόεδρος είναι ό γνωστός άρχιτέκτονας κ.Ζίζικας- σκέφθηκε νά όργανώσει γιά τίς άρχές τής άνοιξης μιά μεγάλη έλληνική πολιτιστική έκδήλωση στή γαλλική πρωτεύουσα. Θά πρόκειται γιά έκδήλωση "φόρου τιμής" στόν ποιητή 'Οδυσσέα 'Ελύτη, φετεινό Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, καί στόν Μίκη Θεοδωράκη πού μέ τήν μουσική του προσφορά έχει τόσο πολύ συντελέσει όχι μόνο στήν άνθιση καί τήν διεθνή άναγνώριση τής έλληνικής μουσικής, άλλά καί στήν έκλαΐκευση τής μεγάλης έλληνικής ποίησης όπως αύτής τού 'Οδ. 'Ελύτη.

'Ο ίδιος ό Μίκης σκέφθηκε λοιπόν ότι ό καλλίτερος τρόπος γιά νά προσδοθούν οί άπαραίτητες διαστάσεις στήν έκδήλωση αύτή, θά ήταν νά όργανωθεί καί στό Παρίσι, τουλάχιστον μία συναυλία τού σουηδικού χορωδιακού καί όρχηστρικού συγκροτήματος τού κ. SAM CLAESON μέ τό ""Αξιον 'Εστί", καί ένδεχόμενα μέ τό "CANTO GENERAL" τού Πάμπλο Νερούντα, έπίσης Βραβείου Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Συμβαίνει νά μήν έχω ίδεί ό ίδιος τό συγκρότημα αύτό, άλλά όλοι όσοι τό παρακολούθησαν στήν άναμετάδοση τής συναυλίας πού έγινε άπό τήν έλληνική Τηλεόραση, έκφράζονται χωρίς καμμιά έξαίρεση μέ άληθινό ένθουσιασμό.

Πραγματικά μέ τόν έρχομό αύτού τού συγκροτήματος θά έξασφαλίζονταν μιά "πλειάδα" παραγόντων πού θά έδιναν σέ μιά τέτοια έκδήλωση στό Παρίσι τίς διαστάσεις ένός μεγάλου διεθνούς πνευματικού γεγονότος:

– Τό ίδιο τό ""Αξιον 'Εστί" συμβαίνει νά είναι άκριβώς ύφιστα άντιπροσωπευτικό τού μεγάλου έργου καί τών δύο πνευματικών προσωπικοτήτων πού θά τιμηθούν σ'αύτή τήν έκδήλωση: τής ποίησης τού 'Οδ. 'Ελύτη (πού αύτήν άκριβώς τήν άγωνιστική όψη πού έκφράζει τό ""Αξιον 'Εστί" έξαίρει καί ή άπονομή τού Βραβείου Νόμπελ), καί τής μουσικής τού Μ.Θεοδωράκη (πού μ'αύτό τό έργο άνοιξε τό δρόμο γιά τό πάντρεμμα τής έθνικής μουσικής λαΐκής παράδοσης μέ τήν μεγάλη έντεχνη μουσική δημιουργία).

– Οί διαστάσεις καί ή ποιότητα τού σουηδικού συγκροτήματος καθώς καί ή ποιότητα τής δουλειάς τού κ.SAM CLAESON, έξασφαλίζουν τούς

ποιοτικούς όρους γιά μιά καλλιτεχνική παρουσία στό Παρίσι άντάξια τοῦ ὕφους τοῦ "διπλοῦ" αὐτοῦ ἔργου.

– Καί τό ὅτι τό συγκρότημα αὐτό εἶναι ἀπό τήν Σουηδία – –πατρίδα τοῦ Βραβείου Νόμπελ– ὑπογραμμίζει ἀκόμη πιό πολύ τό νόημα αὐτῆς τῆς καλλιτεχνικῆς παρουσίας στό Παρίσι.

– Αὐτό δημιουργεῖ ἐπίσης τίς προϋποθέσεις γιά νά προσκληθοῦν στήν ἐκδήλωση αὐτή, τόσο ὁ ἴδιος ὁ 'Οδ. 'Ελύτης, ὅσο καί ὁ Μ.Θεοδωράκης γιά νά διευθύνει αὐτοπρόσωπα τήν συναυλία. 'Η παρουσία τῶν δύο αὐτῶν προσωπικοτήτων, φυσικά, θά προσδώσει ἀκόμη μεγαλύτερη βαρύτητα στήν ἐκδήλωση καί θά ἐκτείνει ἀντίστοιχα καί τίς δυνατότητες ἐπιτυχίας της.

– 'Απ'ό,τι μοῦ ἔχει εἰπωθεῖ ἀπό ἕλληνες φίλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Κοινότητας, ἐκεῖ προεξοφλοῦν ἀκόμη καί τήν συμπαράσταση τῆς ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἡ ὁποία γενικά –ἀλλά καί εἰδικά ἐν ὄψει τῆς εἰσόδου τῆς 'Ελλάδας στήν Κοινή 'Αγορά– θά ἐκτιμοῦσε πολύ τήν σημασία μιᾶς τόσο μεγάλης ἐκδήλωσης πού θά τιμᾶ τήν πνευματική 'Ελλάδα.

– Τό ὅτι ἡ ἐκδήλωση αὐτή θά γίνει στό Παρίσι, πού ἀπό παράδοση εἶναι ἕνα μεγάλο πνευματικό σταυροδρόμι, συντελεῖ ἐπίσης ἀποφασιστικά στήν διεύρυνση τῆς σημασίας της. Τῆς δίνει, θά ἔλεγα, τίς διαστάσεις ἑνός μεγάλου πνευματικοῦ γεγονότος γιά τήν ἴδια τήν γαλλική πρωτεύουσα (ἐκδήλωση τιμῆς στό φετεινό Βραβεῖο Νόμπελ μέ συναυλία Θεοδωράκη καί τήν συμμετοχή ἑνός μεγάλου σουηδικοῦ μουσικοῦ συγκροτήματος). Σίγουρα τό γεγονός αὐτό θά ἐπισύρει τήν προσοχή τοῦ Τύπου, τοῦ ραδιοφώνου, τῆς τηλεόρασης, καί φυσικά τόσο τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ὅσο καί μεγάλης μερίδας τοῦ κοινοῦ πού λατρεύει τήν μουσική τοῦ Θεοδωράκη.

– Φυσικά, στήν περίπτωση αὐτή, ἡ συναυλία θά μπορεῖ νά γίνει σέ μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες αἴθουσες τοῦ Παρισιοῦ. 'Η προτίμηση τῆς Κοινότητας στρέφεται κατά σειρά πρός τό PALAIS DES SPORTS (νομίζω μέ 8.000 θέσεις), πρός τό PALAIS DES CONGRES, ἤ τό PALAIS DE CHAILLOT.

o

'Ο Μίκης μοῦ ἐξήγησε ἤδη ὅτι ἡ παρουσίαση αὐτοῦ τοῦ ἔργου στή Σουηδία ἔγινε δυνατή πρῶτ'ἀπ'ὅλα χάρη στήν δική σας διαμεσολάβηση καί παρακίνηση. Καί μοῦ εἶπε ὅτι γιά ν'ἀποκατασταθεῖ ἡ ἐπικοινωνία μέ τόν κ. SAM CLAESON καί γιά νά γίνουν οἱ σχετικές συνεννοήσεις ὥστε νά ἐξασφαλισθεῖ ὁ ἐρχομός τοῦ συγκροτήματος αὐτοῦ στό Παρίσι, θά ἔπρεπε νά ζητηθῆ ὁπωσδήποτε καί πάλι ἡ διαμεσολάβησή σας.

Θά μπορούσατε λοιπόν, νά διαβιβάσετε αὐτές τίς σκέψεις στόν κ.CLAESON, καί νά χρησιμοποιήσετε ἴσως ἄν χρειασθεῖ –καί ἐφ'ὅσον φυσικά κρίνετε ὅτι ἀξίζει τόν κόπο μιά τέτοια ἐκδήλωση– καί τήν προσωπική σας "πειθώ" γιά νά γίνει δεκτό ἕνα τέτοιο σχέδιο;

Στήν φάση αὐτή, ἡ ἐπικοινωνία θά ἔχει μόνον προκαταρκτικό –καί συνεπῶς ἀνεπίσημο– χαρακτῆρα, καί θ'ἀποβλέφει κύρια νά διερευνήσει τίς πραχτικές δυνατότητες γιά τήν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ σχεδίου. "Αν ἀπ'αὐτή τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων "βγεῖ" ὅτι "μπορεῖ" τό σχέδιο νά πραγματοποιηθεῖ, οἱ τελικές συνεννοήσεις θά γίνουν κατ'εὐθεῖαν μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς Κοινότητας, πού μᾶλλον θἄρθουν οἱ ἴδιοι στήν Σουηδία γι'αὐτό τό σκοπό.

Τά κύρια πραχτικά–προκαταρκτικά ζητήματα στά ὁποῖα θά χρειάζονταν τό ταχύτερο δυνατό μιά "κατ'ἀρχήν" ἀπάντηση τοῦ κ.CAELSON, νομίζω ὅτι εἶναι:

I. 'Η δυνατότητα νά μετακινηθεῖ τό συγκρότημα. 'Ο Μίκης μοῦ εἶπε ὅτι αὐτό ἀποτελεῖται ἀπό 120 πρόσωπα. Μπορεῖ ἀπό ἄποψη χρόνου ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι νά φύγουν ἀπό τήν Σουηδία γιά μερικές μέρες;

2. Οἱ δυνατές ἡμερομηνίες τῆς ἐκδήλωσης: 'Η Κοινότητα ἐκτιμᾶ (ἀπ'ό,τι μοῦ εἰπώθηκε) ὅτι ἡ καλλίτερη περίοδος εἶναι αὐτή ἀπό τίς 8–10 Μάρτη ὡς τίς 20 Μάρτη. Θά βόλευε μιά τέτοια ἡμερομηνία τούς Σουηδούς; "Αν ὄχι, θά μποροῦσε φυσικά νά συζητηθεῖ καί ὁποιαδήποτε ἄλλη ἡμερομηνία.

3. 'Αμοιβή τοῦ Συγκροτήματος. 'Η συναυλία τοῦ Συγκροτήματος θά εἶχε τό νόημα συμμετοχῆς στήν ἀπότιση φόρου τιμῆς. Καί μ'αὐτή τήν ἔννοια θά γίνονταν χωρίς ἀμοιβή, μέ κάλυφη φυσικά ὅλων τῶν ἐξόδων ταξειδιοῦ καί παραμονῆς. Αὐτό θά συμβεῖ ἄλλωστε τόσο μέ τόν ἴδιο τόν Μίκη ὅσο καί μέ ὅλους τούς ἄλλους πού θά δουλέψουν γιά τήν ἐκδήλωση αὐτή. 'Ανεξάρτητα πάντως ἀπ'αὐτό, οἱ πολύ μεγάλες δαπάνες πού συνεπάγεται ἡ μετακίνηση καί ἡ παραμονή ἑνός τόσο μεγάλου ἀριθμοῦ προσώπων στό Παρίσι, καθώς καί τά ἔξοδα γιά τήν ἐνοικίαση τῆς αἴθουσας, τίς ἠχητικές ἐγκαταστάσεις, τήν διαφήμιση, τούς φόρους, κλπ., δέν ἀφήνουν κανένα περιθώριο "ἀμοιβῆς"... 'Υπάρχουν μάλιστα μεγάλες πιθανότητες ἡ ἐκδήλωση νά ἀφήσει καί σημαντικό παθητικό στήν Κοινότητα... (Γιά νά τό ποῦμε ἀλλιώτικα, τό μόνο "ἀντάλλαγμα" πού θά ἔχουν οἱ σουηδοί καλλιτέχνες, θά εἶναι ἡ ἱκανοποίηση ὅτι θά μετάσχουν σέ μιά τέτοια ἐκδήλωση στή Γαλλία, καί, ἄς ποῦμε, καί ἡ εὐχαρίστηση ἀπό ἕνα σύντομο ταξείδι στό Παρίσι, ὅπου φυσικά τά ἔξοδά τους θά εἶναι ὅλα πληρωμένα).

4. Τρόπος μεταφορᾶς. Γιά νά ὑπάρξει ἴσως κάποιος σχετικός περιορισμός τῶν ἐξόδων, ἀλλά καί γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ εὐχαίρεια μετακίνησης τοῦ συγκροτήματος στό Παρίσι, ἡ πρώτη σκέψη εἶναι τό ταξείδι νά γίνει ἀπό τήν Σουηδία μέ πούλμαν πού θά νοικιαστοῦν φυσικά ἀπό κεῖ. Θά χρειασθεῖ ὅμως γι'αὐτό: α) νά γίνει γνωστό ἄν ὁ κ.CLAESON θά συμφωνοῦσε μέ τόν τρόπο αὐτόν ταξειδιοῦ, β) νά ὑπολογισθεῖ ὁ χρόνος τοῦ ταξειδιοῦ "ἀλλέ-ρετούρ" σύν τουλάχιστον 48 ὧρες παραμονῆς στό Παρίσι. Καί γ) νά εἶναι γνωστό πόσο θά κόστιζε συνολικά αὐτός ὁ τρόπος μεταφορᾶς.

"Αν σ'αὐτά τά θέματα μπορεῖ νά ὑπάρξει συμφωνία, ὅλα τά ἄλλα θά μπορέσουν νά τακτοποιηθοῦν σέ συνέχεια χωρίς ἀξεπέραστες δυσκολίες. Καί ἡ παράκλησή μας εἶναι λοιπόν, νά μᾶς δοθεῖ μιά πρώτη ἀπάντηση ὅσο μπορει πιό γρήγορα.

Μεθαύριο Παρασκευή 4 Γενάρη, φεύγω γιά τήν 'Αθήνα, ὅπου θά μείνω ὡς τίς 18 τοῦ μηνός. 'Η ἀπάντησή σας θά μπορεῖ λοιπόν νά μοῦ σταλεῖ κατευθείαν στήν διεύθυνσή μου τῆς 'Αθήνας, ἤ νά σταλεῖ καί στόν ἴδιο τόν Μίκη. Θά μπορεῖ ἄλλωστε νά σᾶς τηλεφωνήσουμε ἀπό τήν 'Αθήνα μαζί μέ τόν Μίκη.

Ζητώντας σας συγγνώμη γιά τήν σκοτούρα πού σᾶς δημιουργοῦμε μ'αὐτή μας τήν πρόταση, σᾶς παρακαλῶ νά δεχθῆτε τίς προκαταβολικές εὐχαριστίες ὅλων τῶν 'Ελλήνων τοῦ Παρισιοῦ πού ἐνδιαφέρονται γι'αὐτή τήν ἐκδήλωση.-

Φιλικά

[signature]

Υ.Γ.: 'Ανεξάρτητα ἀπό τήν ἤ τίς συναυλίες πού ἀναφέρονται πιό πάνω, ἐφ'ὅσον τό Συγκρότημα θά ἔρχονταν στήν Γαλλία, θά μποροῦσε ἴσως νά ἰδοῦμε καί τήν ἐκδοχή γιά τήν ὀργάνωση καί ἄλλων συμπληρωματικῶν συναυλιῶν σέ "ἐπαγγελματική" βάση...Αὐτό ὅμως εἶναι ἁπλῆ προσωπική μου σκέψη, πού θά μπορούσαμε νά τήν συζητήσουμε -ἄν φυσικά θά ἐνδιέφερε τό Συγκρότημα- σέ μιά ἑπόμενη φάση.

5

C A B L E

à Maurice BEJART
103 rue Bara
1070 BRUXELLES

SEJOURNANT PARIS QUELQUES SEMAINES SERAIS HEUREUX VOUS RENCONTRER POUR PROJET SPECTACLE TOTAL BASE SUR ORATORIO POPULAIRE CHORALE SYMPHONIQUE CANTO GENERAL/NERUDA - STOP - POUVEZ TELEPHONER MON DOMICILE 222.38.69 ou BUREAU 222.00.88 OU 222.50.38 POUR RENDEZ-VOUS -

AMITIES - THEODORAKIS

12 NOVEMBRE 1980.
n° 0.977

BERLINER ZEITUNG,17-18.2.80.

ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ.

Τό 'Ορατόριο "CANTO GENERAL" στό PALAST.

Καί τώρα τό CANTO GENERAL τοῦ Νερούντα στό Φεστιβάλ πολιτικοῦ τραγουδιοῦ.Τό "Γενικό Τραγούδι",ἕνα ἔργο μέ ἱστορία:
Στά 1946 ὁ λαϊκός χιλιανός ποιητής ἦταν ὑποψήφιος τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος στίς προεδρικές ἐκλογές.

Οἱ στίχοι τοῦ CANTO GENERAL γράφτηκαν τό 1949.Τό ΚΚ τῆς Χιλῆς ἦταν παράνομο.

Χρόνια ἀργότερα:'Από τό 1970 ὡς τό 1972 ὁ Νερούντα εἶναι στήν Γαλλία,ἡγέτης τῆς Λαϊκῆς 'Ενότητας.'Εκεῖ συναντᾶ τόν Μίκη Θεοδωράκη, τόν μεγάλο Έλληνα συνθέτη καί τραγουδιστή. 'Ο ποιητής μεταβίβασε στόν συνθέτη τήν ἐπιθυμία τοῦ προέδρου ALLENDE νά μελοποιηθεῖ τό CANTO GENERAL.Σέ ἔνδειξη ἀλληλεγγυῆς πρός τούς Ἕλληνες πατριῶτες,ἐπρόκειτο νά παιχτεῖ τό ἔργο στό ἐθνικό στάδιο τοῦ SANTIAGO τῆς Χιλῆς. 'Ο Θεοδωράκης προετοίμαζε αὐτή τήν ἐκδήλωση,μέ τούς σολίστ Μαρία Φαραντούρη καί Πέτρο Πανδῆ,καθώς καί μέ μπουζούκια,χορωδία καί ὀρχήστρα,ὅταν τό φασιστικό πραξικόπημα τοῦ Πινοσέτ τούς ἀνάγκασε,τό 1973,νά ματαιώσουν τό σχέδιό τους αὐτό.
Τό ὀρατόριο παίχτηκε στήν 'Αθήνα -3 συναυλίες στά πιό μεγάλα στάδια-,τόν Αὔγουστο τοῦ 1975,μπροστά σέ 100.000 ἀκροατές.Ἦταν καί ἡ πρώτη φορά πού ἀκουγότανε ξανά ἡ μουσική τοῦ Μίκη Θεοδωράκη στήν πατρίδα του,μετά τήν πτώση τῆς δικτατορίας τῶν συνταγματαρχων."Ετσι τό ἔργο αὐτό ἔγινε τό διεθνές σύμβολο τῆς ἀλληλεγγυῆς πρός τό λαό τῆς Χιλῆς.

Τήν Πέμπτη τό βράδυ στό Παλάτι τῆς Δημοκρατίας τό διηθυνε ὁ ἴδιος ὁ Μίκης Θεοδωράκης, προσκεκκλημένος τοῦ 10ου Φεστιβάλ πολιτικοῦ τραγουδιοῦ. Ἦταν ἡ πρεμιέρα τοῦ ἔργου σέ σοσιαλιστική χώρα. Σολίστ ἦταν ἡ Μαρία Φαραντούρη -MEZZOSOPRANO- καί ὁ HEINER VOGT -βαρύτονος-.
Ἄρχισε ἡ συναυλία μέ τό ALGUNAS BESTIAS, πού θυμίζει τόν πολιτισμό τῶν INKAS, MAYAS, AZTEKE. Ὁ Μ.Θ. διευθύνει μέ ὅλη του τήν καρδιά, συνδέεται βαθειά μέ τή μουσική καί τή λαϊκή ποίηση. Τό CANTO GENERAL εἶναι ἕνα μοντέρνο ἔργο μέ τή δύναμη τῆς καλσσικῆς μουσικῆς, μέ στοιχεῖα ἑλληνικά καθώς καί λατινοαμερικάνικα.
Τό ἔργο τελείωσε μέ τό συγκινητικό τραγούδι "Ξεσηκωμένη Ἀμερική".

"KULTUR".

"Ενα μεγάλο τραγούδι/ ἀνθρώπινης δημιουργίας".

Ἡ παρουσίαση τοῦ ὀρατοριου CANTO GENERAL,τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, βασισμένο σέ ποιήματα τοῦ PABLO NERUDA,ἦταν ἕνα πρωτοφανές καλλιτεχνικό γεγονός στά δέκα χρόνια τοῦ Φεστιβάλ πολιτικοῦ τραγουδιοῦ.

Μιά συγκινητική ποίηση,μέ ἐλπίδα καί χαρά.

Ὁ Μ.Θ. συνάντησε τόν Νερούντα ὅταν ἦταν ἐξόριστος στό Παρίσι,τό 1970.Ὁ Νερούντα ἦταν τότε ἡγέτης τῆς UNIDAD POPULAR.

....

-Ἐντολή τοῦ ALLENDE./Προετοιμασία γιά πρεμιέρα στό στάδιο τοῦ SANTIAGO./Πραξικόπημα Πινοσέτ./Πρεμιέρα τό 1975 στήν Ἑλλάδα./"A MIO PARTIDO":Νερούντα καί προοπτικές κομμουνισμοῦ στή Χιλή./.

....

Τό ἔργο τοῦ Μ.Θ. εἶναι ἕνα μήνυμα ἐλευθερίας καί πολιτισμοῦ. Μιά ποίηση τῆς "ἀδελφότητας".Τό πάντρεμα τῆς μελωδίας,τῆς καλλίτερης λαϊκῆς μουσικῆς,μέ τήν ποίηση,ἔχει μιά συγκινητική ὀμορφιά.Τά τραγούδια του εἶναι τραγούδια τοῦ Λαοῦ.

Τόν Μ.Θ. συνόδευαν 2 πιάνα,κρουστά,κιθάρες καί μπουζούκια,οἱ σολίστ Μαρία Φαραντούρη καί HEINER VOGT,καί ἡ χορωδία τοῦ FRANZ PETER MULLER-SYBEL.

Δισκό

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μ π α λ λ έ τ ο.

ΜΕΡΟΣ 1.

Στήν ἀρχή ὑπῆρχε Χάος.'Ο Θεός ἔπλασε τόν ἄνδρα.Καί μετά τή γυναίκα. Γεννήθηκε ὁ ἔρωτας.Καί ὁ ἔρωτας γέννησε τή ζωή.'Η ζωή γέννησε τό θάνατο.

ΜΕΡΟΣ 2.

'Ο "Ανθρωπος ἀνακαλύπτει τή φωτιά.

Δυό ὁμάδες εἰσβάλουν μέσα ἀπό τό σκοτάδι.Οἱ ΑΣΠΡΟΙ καί οἱ ΜΑΥΡΟΙ συγκρούονται γιά τή φωτιά: 'Εξουσία.Κυριαρχία.Προμηθέας.

"Ερχονται οἱ ἄνθρωποι οἱ σημαδεμένοι ἀπό τό αἷμα.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ. Φέρνουν τά ἰδανικά.Τίς παραισθήσεις.Τίς αὐταπάτες.'Ο Πρῶτος "Ανθρωπος καί ἡ Πρώτη Γυναίκα προσφέρουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ αὐτή πού προορίζεται γιά τή μεγάλη θυσία.

Εἰσβάλουν οἱ ΑΣΠΡΟΙ καί οἱ ΜΑΥΡΟΙ."Εχουν φτιάξει τήν πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας.Γιά νά θεμελιωθεῖ χρειάζεται τό αἷμα τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ Οἱ δυό φητρίες ἀφοῦ ἐξαφανίζουν τό ν πρῶτο ΑΝΔΡΑ καί τήν Πρώτη ΓΥΝΑΙΚΑ διεκδικοῦν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ διχάζονται .'Εγκαταλείπουν

τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οί μεσοί άκολουθοῦν τούς ΑΣΠΡΟΥΣ καί οί ἄλλοι τούς ΜΑΥΡΟΥΣ.Οί 'Αρχηγοί γίνονται ΕΙΔΩΛΑ.Τά πλήθη μάζα.'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ προσφέρεται πότε στόν ἕναν καί πότε στόν ἄλλον άρχηγό.Γενικό ὄργιο.

- - -

ΜΕΡΟΣ 3.

'Η 'Εξουσία θεμελιώθηκε.Νά ὅμως πού έμφανίζεται ό ΠΡΑΣΙΝΟΣ Χορός _τῶν κοριτσιῶν καί ό ΚΙΤΡΙΝΟΣ Χορός_ τῶν άγοριῶν."Εχουν γιά σύμβολα τά δάση καί τόν ἥλιο.'Η πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας,πού τώρα ἔχει γίνει έννιαία,συγκρούεται μέ τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό.Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ ξαναθυμοῦνται. Ξεφεύγουν άπό τή γοητεία τῆς 'Εξουσίας. Κλέβουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ καί τήν παραδίνουν στούς ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ καί ΚΙΤΡΙΝΟΥΣ. 'Η πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας γίνεται πιό σφιχτή _ Χαλύβδινη.Σάν τεῖχος. Καί ὑποχωρεῖ.

- - -

ΜΕΡΟΣ 4.

Μέσα άπό τό νέο ΧΑΟΣ ξαναγεννιέται ἡ ζωή.Τό τεῖχος κάνει σπασμωδικές κινήσεις καί χάνεται.'Αναγέννηση."Ερωτας.'Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ έρωτεύεται τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ πού κοίτεται λιπόθυμη.Τῆς ξαναδίνει σιγά-σιγά πνοή.Γενική χαρά συνεπαίρνει τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό μέ κέντρο τόν ΗΛΙΟ καί τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οί Κόκκινοι ξεπερνιοῦνται. Δέν καταλαβαίνουν.Μένουν στό περιθώριο.Συνωμοτοῦν ένῶ μπροστά τους θριαμβεύει ἡ άγάπη γιά τά δάση τή θάλασσα καί τόν ἥλιο.

- - -

Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ παρεμβαίνουν.Προβάλλουν καί πάλι τά νέα ίδανικά.

'Η έργασία.'Η όργάνωση.'Η πειθαρχία.Οί άλλοι βλέπουν μέ ~~άπάρκηκ~~ άπορία.

'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ διαφωνεΐ.Τούς έξηγεΐ ποΰ βρίσκεται ή Εύτυχία. Στή χαρά τής ζωής.

'Αντιπαράθεση τών δυό χορών ΚΟΚΚΙΝΟΙ -ΠΡΑΣΙΝΟΚΙΤΡΙΝΩΠΟΙ.Στή μέση ή ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ σχηματίζουν τήν ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Ξεπετάγεται ό νέος ΑΡΧΗΓΟΣ.Τότε σιγά-σιγά ξαναβγαίνουν οί ΜΑΥΡΟΙ καί ΑΣΠΡΟΙ.Σκοτώνουν τόν 'Αρχηγό.Πιάνουν τούς ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ,οί ΠΡΑΣΙΝΟΙ καί ΚΙΤΡΙΝΟΙ όλοι στό χώμα.

Τελευταία άντίσταση τών ΚΟΚΚΙΝΩΝ.Γίνεται ή καινούργια μαυροάσπρη πυραμίδα.Οί κόκκινοι αίχμαλωτίζονται μέσα στήν πυραμίδα.Οί Μαυροάσπροι δένουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ μέ σκοινιά πάνω σέ πάσαλο στό κέντρο τής σκηνής.

'Ο Ήλιος.'Η Θάλασσα: Τά Δάση καί τά Πουλιά χορεύουν γύρω άπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Τριγύρω 'Η ΠΥραμίδα πού όλο ψηλώνει καί κρύβει τό φώς. Μπροστά της δίχτυα τεράστια άράχνης.'Ο κύκλος κλείνει σιγά-σιγά γύρω άπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τό τελευταῖο τραγοῦδι τῆς γῆς καί τῶν τελευταίων ἀνθρώπων.

Οἱ ΚΙΤΡΙΝΟΙ καί ΠΡΑΣΙΝΟΙ ξυπνοῦν, σηκώνονται. Πᾶνε πρός τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σχηματίζουν μαζί της καί μαζί μέ τόν Ἥλιο – τή θάλασσα, τά Δάση

καί τά Πουλιά ἕνα ἑνιαῖο φωτεινό σύνολο.

– – –

(Ποίημα).

Τελική σύγκρουση. ΜΑΥΡΟΙ-ΑΣΠΡΟΙ σάν μηχανές. Δίχτυα ἀράχνης.

'Ατσάλι. 'Αρχηγοί. Πυραμίδες. Οἱ Κόκκινοι θεμέλια στίς πυραμίδες.
Ἤ νεκροί.

Στόχος τό φωτεινό σύνολο πού ἀντιδρᾶ χάνοντας ὁλοένα ἔδαφος.

'Επάνω τους χτίζονται νέα τείχη – πυραμίδες.

Τελευταῖος χορός τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ καί τῶν φίλων της. Οἱ πυρα μίδες γκρεμίζονται. 'Η μία τρώει τήν ἄλλη.

'Η 'Αντιγόνη καί οἱ φίλοι της καταχτιοῦνται ἀπό τά σκοτάδια.

Τελευταῖος σπασμός πού μᾶς ὁδηγεῖ στήν πρώτη εἰκόνα: ΤΟ ΧΑΟΣ.

Τό τραγοῦδι τῆς γῆς

Τό τραγοῦδι τῆς γῆς

Δέν τ'ἄκουσες ποτέ

οὔτε θ'ἀκούσεις πιά

Σκότωσες όλα τά πουλιά

Τά δάση

Τό νερό

Τό λαμπερό νερό

τόν ποταμό

λαμπερό νερό

Πάει

Σκότωσες τό χῶμα τόν ἥλιο τήν καρδιά σου
Ποτέ

Δέν θά ξαναδεῖς

Τό χρῶμα τ'οὐρανοῦ

Δέν θ'ἀκούσεις ποτέ

τόν ἦχο τῶν χρωμάτων

Σάν βολίδα προχωρεῖς

στό ΧΑΟΣ

Στερνή φορά ἄς ἀκουστεῖ μές στή σιωπή
Τό τραγοῦδι τῆς γῆς πρίν [illegible]

στό ΧΑΟΣ

Ἕνα "γειά σου" θά πῶ

στή ζωή

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μ π α λ λ έ τ ο.

ΜΕΡΟΣ 1.

Στήν άρχή ύπῆρχε χάος.'Ο θεός ἔπλασε τόν ἄνδρα.Καί μετά τή γυναίκα.Γεννήθηκε ό ἔρωτας.Καί ό ἔρωτας γέννησε τή ζωή.'Η ζωή γέννησε τό θάνατο.

- - - - -

ΜΕΡΟΣ 2.

'Ο Ἄνθρωπος άνακαλύπτει τή φωτιά.

Δυό όμάδες είσβάλουν μέσα άπό τό σκοτάδι.Οί ΑΣΠΡΟΙ καί οί ΜΑΥΡΟΙ συγκρούονται γιά τή Φωτιά! 'Εξουσία.Κυριαρχία.Προμηθέας.

- - - - -

Ἔρχονται οί ἄνθρωποι οί σημαδεμένοι άπό τό αἷμα. Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ.Φέρνουν τά ίδανικά.Τίς παραισθήσεις.Τίς αύταπάτες.'Ο Πρῶτος Ἄνδρας καί ή Πρώτη Γυναίκα προσφέρουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ αύτή πού προορίζεται γιά τή μεγάλη θυσία.

- - - - -

Είσβάλουν οί ΑΣΠΡΟΙ καί οί ΜΑΥΡΟΙ.Ἔχουν φτιάξει τήν πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας.Γιά νά θεμελιωθεῖ χρειάζεται τό αἷμα τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.Οί δυό φητρίες άφοῦ έξαφανίζουν τόν πρῶτο ΑΝΔΡΑ καί τήν Πρώτη ΓΥΝΑΙΚΑ διεκδικοῦν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ. Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ διχάζονται.'Εγκαταλείπουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οί μισοί

15

ἀκολουθοῦν τούς ΑΣΠΡΟΥΣ καί οἱ ἄλλοι τούς ΜΑΥΡΟΥΣ.Οἱ Ἀρχηγοί γίνονται ΕΙΔΩΛΑ.Τά πλήθη μάζα.Ἡ ΑΝΤΙΓΟΝΗ προσφέρεται πότε στόν ἕναν καί πότε στόν ἄλλον ἀρχηγό.Γενικό ὄργιο.

- - - - -

ΜΕΡΟΣ 3.

Ἡ Ἐξουσία θεμελιώθηκε.Νά ὅμως πού ἐμφανίζεται ὁ ΠΡΑΣΙΝΟΣ Χορός,τῶν κοριτσιῶν,καί ὁ ΚΙΤΡΙΝΟΣ Χορός,τῶν ἀγοριῶν.Ἔχουν γιά σύμβολα τά δάση καί τόν ἥλιο.Ἡ πυραμίδα τῆς Ἐξουσίας,πού τώρα ἔχει γίνει ἐννιαία,συγκρούεται μέ τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ ξαναθυμοῦνται.Ξεφεύγουν ἀπό τή γοητεία τῆς Ἐξουσίας.Κλέβουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ καί τήν παραδίνουν στούς ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ καί ΚΙΤΡΙΝΟΥΣ.
Ἡ πυραμίδα τῆς Ἐξουσίας γίνεται πιό σφιχτή _ Χαλύβδινη. Σάν τεῖχος.Καί ὑποχωρεῖ.

- - - - -

ΜΕΡΟΣ 4.

Μέσα ἀπό τό νέο ΧΑΟΣ ξαναγεννιέται ἡ ζωή.Τό τεῖχος κάνει σπασμωδικές κινήσεις καί χάνεται.Ἀναγέννηση.Ἔρωτας.Ὁ ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ ἐρωτεύεται τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ πού κοίτεται λιπόθυμη.Τῆς ξαναδίνει σιγά-σιγά πνοή.Γενική χαρά συνεπαίρνει τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό μέ κέντρο τόν ΗΛΙΟ καί τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ ξεπερνιοῦνται.Δέν καταλαβαίνουν. Μένουν στό περιθώριο.Συνωμοτοῦν ἐνῶ μπροστά τους θριαμβεύει ἡ ἀγάπη γιά τά δάση τή θάλασσα καί τόν ἥλιο.

- - - - -

16

Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ παρεμβαίνουν.Προβάλλουν καί πάλι τά νέα ἰδανικά.'Η ἐργασία.'Η ὀργάνωση.'Η πειθαρχία.Οἱ ἄλλοι βλέπουν μέ ἀπορία.

'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ διαφωνεῖ.Τούς ἐξηγεῖ ποῦ βρίσκεται ἡ Εὐτυχία.Στή χαρά τῆς ζωῆς.

'Αντιπαράθεση τῶν δυό χορῶν ΚΟΚΚΙΝΟΙ – ΠΡΑΣΙΝΟΚΙΤΡΙΝΩΠΟΙ. Στή μέση ἡ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ σχηματίζουν τήν ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.Εκτετάγεται ὁ νέος ΑΡΧΗΓΟΣ.Τότε σιγά-σιγά ξαναβγαίνουν οἱ ΜΑΥΡΟΙ καί ΑΣΠΡΟΙ.Σκοτώνουν τόν 'Αρχηγό.Πιάνουν τούς ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ.Οἱ ΠΡΑΣΙΝΟΙ καί ΚΙΤΡΙΝΟΙ ὅλοι στό χῶμα.

Τελευταῖα ἀντίσταση τῶν ΚΟΚΚΙΝΩΝ.Γίνεται ἡ καινούργια μαυρόασπρη πυραμίδα.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ αἰχμαλωτίζονται μέσα στήν πυραμίδα.Οἱ ΜΑΥΡΟΑΣΠΡΟΙ δένουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ μέ σχοινιά πάνω σέ πάσαλο στό κέντρο τῆς σκηνῆς.

'Ο Ἥλιος.'Η Θάλασσα: Τά Δάση καί τά Πουλιά_ χορεύουν γύρω ἀπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Τριγύρω ἡ πυραμίδα πού ὅλο ψηλώνει καί κρύβει τό φῶς.Μπροστά της δίχτυα τεράστια ἀράχνης.'Ο κύκλος κλείνει σιγά-σιγά γύρω ἀπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τό τελευταῖο τραγούδι τῆς γῆς καί τῶν τελευταίων ἀνθρώπων.

Οἱ ΚΙΤΡΙΝΟΙ καί ΠΡΑΣΙΝΟΙ ξυπνοῦν,σηκώνονται.Πᾶνε πρός τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Σχηματίζουν μαζί της καί μαζί μέ τόν Ἥλιο - τή θάλασσα,τά δάση καί τά πουλιά ἕνα ἑνιαῖο φωτεινό σύνολο.

Τό τραγοῦδι τῆς γῆς.

Τό τραγούδι τῆς γῆς
Δέν τ'ἄκουσες ποτέ
Οὔτε θ'ἀκούσεις πιά
Σκότωσες ὅλα τά πουλιά
Τά δάση
Τό νερό
Τό λαμπερό νερό
Τόν ποταμό
λαμπερό νερό
Πάει
Σκότωσες τό χῶμα τόν ἥλιο τήν καρδιά σου
Ποτέ
Δέν θά ξαναδεῖς
Τό χρῶμα τ'οὐρανοῦ
Δέ θ'ἀκούσεις ποτέ
Τόν ἦχο τῶν χρωμάτων
Σάν βολίδα προχωρεῖς
Στό ΧΑΟΣ
Στερνή φορά ἄς ἀκουστεῖ μές στή σιωπή
Τό τραγούδι τῆς γῆς π
Πρίν τελικά τυλιχτῶ
Στό ΧΑΟΣ
Ἕνα "γειά σου" νά πῶ
Στή ζωή

ΜΕΡΟΣ 5.

Τελική σύγκρουση.ΜΑΥΡΟΙ-ΑΣΠΡΟΙ,σάν μηχανές.Δίχτυα άράχνης.'Ατσάλι.'Αρχηγοί.Πυραμίδες.Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ θεμέλια στίς πυραμίδες."Η νεκροί.Στόχος τό φωτεινό σύνολο πού άντιδρᾶ χάνοντας όλοένα ἔδαφος.'Επάνω τους χτίζονται νέα τείχη-πυραμίδες.

Τελευταῖος χορός τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ καί τῶν φίλων της. Οί πυραμίδες γκρεμίζονται.'Η μία τρώει τήν ἄλλη. 'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ καί οί φίλοι της καταχτιοῦνται άπό τά σκοτάδια.Τελευταῖος σπασμός πού μᾶς όδηγεῖ στήν πρώτη εἰκόνα: ΤΟ ΧΑΟΣ.

ΓΗ

Μπαλλέτο.

ΜΕΡΟΣ 1.

Στήν ἀρχή ὑπῆρχε χάος. Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνδρα. Καί μετά τή γυναίκα. Γεννήθηκε ὁ ἔρωτας. Καί ὁ ἔρωτας γέννησε τή ζωή. Ἡ ζωή γέννησε τό θάνατο.

- - - - -

ΜΕΡΟΣ 2.

Ὁ Ἄνθρωπος ἀνακαλύπτει τή φωτιά. σελ. 3

Δυό ὁμάδες εἰσβάλλουν μέσα ἀπό τό σκοτάδι. Οἱ ΑΣΠΡΟΙ καί οἱ ΜΑΥΡΟΙ συγκρούονται γιά τή φωτιά! Ἐξουσία. Κυριαρχία. Προμηθέας.

- - - - -

Ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι οἱ σημαδεμένοι ἀπό τό αἷμα. Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ. Φέρνουν τά ἰδανικά. Τίς παραισθήσεις. Τίς αὐταπάτες. Ὁ Πρῶτος Ἄνδρας καί ἡ Πρώτη Γυναίκα προσφέρουν τήν ΓΗ αὐτή πού προορίζεται γιά τή μεγάλη θυσία. σελ. 55

- - - - -

Εἰσβάλλουν οἱ ΑΣΠΡΟΙ καί οἱ ΜΑΥΡΟΙ. Ἔχουν φτιάξει τήν πυραμίδα τῆς Ἐξουσίας. Γιά νά θεμελιωθεῖ χρειάζεται τό αἷμα τῆς ΓΗΣ. Οἱ δυό φατρίες ἀφοῦ ἐξαφανίζουν τόν πρῶτο ΑΝΔΡΑ καί τήν Πρώτη ΓΥΝΑΙΚΑ διεκδικοῦν τήν ΓΗ. Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ διχάζονται. Ἐγκαταλείπουν τήν ΓΗ. Οἱ μισοί

ἀκολουθοῦν τούς ΛΕΥΚΟΥΣ καί οἱ ἄλλοι τούς ΜΑΥΡΟΥΣ.Οἱ 'Αρχηγοί γίνονται ΕΙΔΩΛΑ.Τά πλήθη μάζα.'Η ~~ΑΝΤΙΓΟΝΗ~~ ΓΗ προσφέρεται πότε στόν ἕναν καί πότε στόν ἄλλον ἀρχηγό.Γενικό ὄργιο.

ΜΕΡΟΣ 3.

'Η 'Εξουσία θεμελιώθηκε.Νά ὅμως πού ἐμφανίζεται ὁ ΠΡΑΣΙΝΟΣ Χορός,τῶν κοριτσιῶν,καί ὁ ΚΙΤΡΙΝΟΣ Χορός,τῶν ἀγοριῶν."Εχουν γιά σύμβολα τά δάση καί τόν ἥλιο.'Η πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας,πού τώρα ἔχει γίνει ἐννιαία,συγκρούεται μέ τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ ξαναθυμοῦνται.Ξεφεύγουν ἀπό τή γοητεία τῆς 'Εξουσίας.Κλέβουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ καί τήν παραδίνουν στούς ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ καί ΚΙΤΡΙΝΟΥΣ. σελ 72

'Η πυραμίδα τῆς 'Εξουσίας γίνεται πιό σφιχτή _ Χαλύβδινη. Σάν τεῖχος.Καί ὑποχωρεῖ.

ΜΕΡΟΣ 4.

Μέσα ἀπό τό νέο ΧΑΟΣ ξαναγεννιέται ἡ ζωή.Τό τεῖχος κάνει σπασμωδικές κινήσεις καί χάνεται.'Αναγέννηση."Ερωτας.'Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ ἐρωτεύεται τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ πού κοίτεται λιπόθυμη.Τῆς ξαναδίνει σιγά-σιγά πνοή.Γενική χαρά συνεπαίρνει τόν ΠΡΑΣΙΝΟ καί ΚΙΤΡΙΝΟ χορό μέ κέντρο τόν ΗΛΙΟ καί τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ ξεπερνιοῦνται.Δέν καταλαβαίνουν. Μένουν στό περιθώριο.Συνωμοτοῦν ἐνῶ μπροστά τους θριαμβεύει ἡ ἀγάπη γιά τά δάση τή θάλασσα καί τόν ἥλιο. σελ 90

Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ παρεμβαίνουν.Προβάλλουν καί πάλι τά νέα ἰδανικά.'Η ἐργασία.'Η ὀργάνωση.'Η πειθαρχία.Οἱ ἄλλοι βλέπουν μέ ἀπορία.

- - - - -

'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ διαφωνεῖ.Τούς ἐξηγεῖ ποῦ βρίσκεται ἡ Εὐτυχία.Στή χαρά τῆς ζωῆς.

- - - - -

'Αντιπαράθεση τῶν δυό χορῶν ΚΟΚΚΙΝΟΙ - ΠΡΑΣΙΝΟΚΙΤΡΙΝΩΠΟΙ. Στή μέση ἡ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ σχηματίζουν τήν ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.Ξεσκεπάζεται ὁ νέος ΑΡΧΗΓΟΣ.Τότε σιγά-σιγά ξαναβγαίνουν οἱ ΜΑΥΡΟΙ καί ΑΣΠΡΟΙ.Σκοτώνουν τόν 'Αρχηγό.Πιάνουν τούς ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ.Οἱ ΠΡΑΣΙΝΟΙ καί ΚΙΤΡΙΝΟΙ ὅλοι στό χῶμα.

- - - - -

Τελευταῖα ἀντίσταση τῶν ΚΟΚΚΙΝΩΝ.Γίνεται ἡ καινούργια μαυρόασπρη πυραμίδα.Οἱ ΚΟΚΚΙΝΟΙ αἰχμαλωτίζονται μέσα στήν πυραμίδα.Οἱ ΜΑΥΡΟΑΣΠΡΟΙ δένουν τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ μέ σχοινιά πάνω σέ πάσσαλο στό κέντρο τῆς σκηνῆς.

- - - - -

'Ο Ἥλιος.'Η θάλασσα: Τά Δάση καί τά Πουλιά_ χορεύουν γύρω ἀπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.Τριγύρω ἡ πυραμίδα πού ὅλο ψηλώνει καί κρύβει τό φῶς.Μπροστά της δίχτυα τεράστια ἀράχνης.'Ο κύκλος κλείνει σιγά-σιγά γύρω ἀπό τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- - - - -

Τό τελευταΐο τραγούδι τῆς γῆς καί τῶν τελευταίων ἀνθρώπων.

Οἱ ΚΙΤΡΙΝΟΙ καί ΠΡΑΣΙΝΟΙ ξυπνοῦν, σηκώνονται. Πᾶνε πρός τήν ΑΝΤΙΓΟΝΗ. Σχηματίζουν μαζί της καί μαζί μέ τόν Ἥλιο – τή θάλασσα, τά δάση καί τά πουλιά ἕνα ἑνιαῖο φωτεινό σύνολο.

Τό τραγοῦδι τῆς γῆς.

Τό τραγοῦδι τῆς γῆς
Δέν τ'ἄκουσες ποτέ
Οὔτε θ'ἀκούσεις πιά
Σκότωσες ὅλα τά πουλιά
Τά δάση
Τό νερό
Τό λαμπερό νερό
Τόν ποταμό
λαμπερό νερό
Πάει
Σκότωσες τό χῶμα τόν ἥλιο τήν καρδιά σου
Ποτέ
Δέν θά ξαναδεῖς
Τό χῶμα τ'οὐρανοῦ
Δέ θ'ἀκούσεις ποτέ
Τόν ἦχο τῶν χρωμάτων
Σάν βολίδα προχωρεῖς
Στό ΧΑΟΣ
Στερνή φορά ἄς ἀκουστεῖ μές στή σιωπή
Τό τραγοῦδι τῆς γῆς π
Πρίν τελικά τυλιχτῶ
Στό ΧΑΟΣ
Ἕνα "γειά σου" νά πῶ
Στή ζωή

23

ΜΕΡΟΣ 5.

Τελική σύγκρουση.ΜΑΥΡΟΙ-ΑΣΠΡΟΙ,σάν μηχανές.Δίχτυα άράχνης.'Ατσάλι.'Αρχηγοί.πυραμίδες.Οί ΚΟΚΚΙΝΟΙ θεμέλια στίς πυραμίδες."Η νεκροί.Στόχος τό φωτεινό σύνολο πού άντιδρᾶ χάνοντας όλοένα έδαφος.'Επάνω τους χτίζονται νέα τείχη-πυραμίδες.

Τελευταῖος χορός τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ καί τῶν φίλων της. Οί πυραμίδες γκρεμίζονται.'Η μία τρώει τήν ἄλλη. 'Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ καί οί φίλοι της καταχτιοῦνται άπό τά σκοτάδια.Τελευταῖος σπασμός πού μᾶς όδηγεῖ στήν πρώτη είκόνα: τό ΧΑΟΣ.

Πυρηνική καταστροφή
(ΤΟ ΜΑΝΙΤΑΡΙ)

FINALE

Η αναγέννηση της γης. Μέσα σ' ένα φανταστικό [illegible] (σαν να [illegible] για ~~[illegible]~~ άλλον πλανήτη) η ζωή βγαίνει μέσα από τα σπλάχνα της Γης.
① Δημιουργία της Γης ② Δημιουργία της ζωής μέσα από τη Γη.

ANTIGONE.

B a l l e t .

Première Partie.

Au commencement était le chaos. Dieu créa l'homme. Puis la femme. Ainsi naquit l'amour. De l'amour naquit la vie. Et de la vie la mort.

– – –

Deuxième partie.

L'homme découvre le feu.

Deux groupes surgissent de l'ombre. Les BLANCS et les NOIRS s'affrontent pour le feu; Pouvoir. Domination. Prométhée.

– – –

Arrivée des hommes marqués par le sang. Les ROUGES. Ils apportent les idéaux. Les illusions.

Le Premier Homme et la Première Femme désignent ANTIGONE comme celle qui est vouée au grand sacrifice.

– – –

Entrent les BLANCS et les NOIRS. Ils ont créé la pyramide du POUVOIR. Le sang d'ANTIGONE est nécessaire à sa fondation. Les deux groupes après avoir fait disparaître le Premier HOMME et la Première FEMME réclament ANTIGONE. Les ROUGES se divisent. Ils abandonnent ANTIGONE. La moitié d'entre eux suit les BLANCS et l'autre moitié les NOIRS. Les Chefs se transforment en IDOLES. Les foules en masses anonymes. ANTIGONE s'offre tantôt à l'un

tantôt à l'autre chef. Débauche générale.

– – –

Troisième Partie.

Le Pouvoir est établi. Mais voici qu'apparaissent la danse VERTE, des filles, et la danse JAUNE, des garçons. Ils ont pour symbole les forêts et le soleil. La pyramide du Pouvoir, maintenant unifiée, s'affronte au choeur VERT et JAUNE. Les ROUGES se souviennent. Ils échappent à l'envoûtement du Pouvoir. Ils enlèvent ANTIGONE et la remettent aux VERTS et aux JAUNES. La pyramide du Pouvoir se durcit en une muraille d'acier. Et recule.

– – –

Quatrième Partie.

Au sein du nouveau CHAOS renaît la vie. La muraille fait des soubresauts et disparaît. Renaissance. Amour. Le SOLEIL JAUNE tombe amoureux d'ANTIGONE, évanouie. Il lui redonne peu à peu le souffle. Euphorie générale du choeur VERT et JAUNE autour du SOLEIL et d'ANTIGONE. Les Rouges sont dépassés. Ils ne comprennent pas. Ils restent en marge. Ils complotent face au triomphe de l'amour et des forêts, de la mer et du Soleil.

– – –

Les ROUGES interviennent. Ils mettent de nouveau en avant les nouveaux idéaux. Le travail. L'organisation. La discipline. Les autres les regardent surpris.

– – –

ANTIGONE n'est pas d'accord.Elle leur explique où se trouve le Bonheur, dans la joie de vivre.

\- - -

Confrontation des ROUGES avec les JAUNES-VERTS; Antigone au milieu.Les ROUGES forment la pyramide du pouvoir.Le nouveau CHEF surgit. Alors peu à peu ressortent les NOIRS et les BLANCS.Ils tuent le Chef, arrêtent les ROUGES.Les VERTS etles JAUNES sont tous à terre.

\- - -

Dernière résistance des ROUGES.La nouvelle pyramide noire et blanche se forme.Les Rouges sont prisonniers de la Pyramide.Les Noirs-Blancs lient ANTIGONE de cordes au milieu de lascène.

\- - -

Le Soleil,la mer,les Forêts et les Oiseaux dansent autour d'Antigone. Autour d'eux s'élève la pyramide,de plus en plus haut,cachant la lumière. Devant elle,de gigantesques toiles d'araignée.Le cercle se referme peu à peu sur ANTIGONE.

\- - -

Le dernier chant de la terre et des derniers hommes. Les JAUNES et les VERTS se réveillent. Ils se lèvent, se dirigent vers ANTIGONE. Ils forment avec elle et avec le Soleil, la Mer, les Forêts et les Oiseaux un ensemble uni et lumineux.

— — —

Cinquième Partie. (le Poème).

Affrontement final. NOIRS, BLANCS, comme des machines. Acier - Chefs - Pyramides. Les ROUGES, fondations des pyramides. Ou morts. Cible: l'ensemble lumineux, qui réagit en perdant de plus en plus de terrain. Sur eux se reconstruisent de nouvelles murailles et pyramides.

Dernière danse d'ANTIGONE et de ses amis.

Les pyramides se détruisent. L'une abolit l'autre.

Antigone et ses amis sont conquis par les ténèbres.

Dernière cassure qui nous conduit à l'image première: LE CHAOS.

— — —

~~ANTIGONE [illegible]~~

(*)

Le chant de la terre

Le chant de la terre

Tu ne l'as jamais entendu

Tu ne l'entendras plus

Tu as tué tous les oiseaux

Les forêts

L'eau

L'eau lumineuse

Le fleuve

Eau chatoyante

Tout est fini

Tu as tué ta terre ton soleil ton coeur

Jamais

Tu ne reverras

La couleur du ciel

Jamais tu n'entendras

Le son des couleurs

Tu es lancé comme une flèche

vers le CHAOS

Que retentisse une dernière fois dans le silence

le chant de la terre avant de me plonger enfin

dans le CHAOS

Pour dire un Bonsoir

à la vie

28

ANTIGONE.

B a l l e t.

Première Partie.

Au commencement était le chaos. Dieu créa l'homme. Puis la femme. Ainsi naquit l'amour. De l'amour naquit la vie. Et dela vie la mort.

- - - - -

Deuxième Partie.

L'homme découvre le feu.

Deux groupes surgissent de l'ombre. Les BLANCS et les NOIRS s'affrontent pour le feu! Pouvoir. Domination. Prométhée.

- - - - -

Arrivée des hommes marqués par le sang. LesRROUGES. Ils apportent les idéaux. Les illusions.

Le Premier Homme et la Première Femme désignent ANTIGONE comme celle qui est vouée au grand sacrifice.

- - - - -

Entrent les BLANCS et les NOIRS. Ils ont créé la pyramide du POUVOIR. Le sang d'ANTIGONE est nécessaire à sa fondation. Les deux groupes, après avoir fait dispa-

raître le premier HOMME et la Première FEMME réclament ANTIGONE. Les ROUGES se divisent. Ils abandonnent ANTIGONE. La moitié d'entre eux suit les BLANCS et l'autre moitié les NOIRS. Les Chefs se transforment en IDOLES. Les foules en masses anonymes. ANTIGONE s'offre tantôt à l'un, tantôt à l'autre chef. Débauche générale.

- - - - -

Troisième Partie.

Le Pouvoir est établi. Mais voici qu'apparaissent le choeur VERT, des filles, et le choeur JAUNE, des garçons. Ils ont pour symbole les forêts et le soleil. La pyramide du Pouvoir, maintenant unifiée, s'affronte au choeur VERT et JAUNE. Les ROUGES se souviennent. Ils échappent à l'envoûtement du Pouvoir. Ils enlèvent ANTIGONE et la remettent aux VERTS et aux JAUNES. La pyramide du Pouvoir se durcit en une muraille d'acier. Et recule.

- - - - -

Quatrième Partie.

Au sein du nouveau CHAOS renaît la vie. La muraille fait des soubresauts et disparaît. Renaissance. Amour. Le SOLEIL JAUNE tombe amoureux d'ANTIGONE, évanouie. Il lui redonne peu à peu le souffle. Euphorie générale du choeur

VERT et JAUNE autour du SOLEIL et d'ANTIGONE.Les Rouges sont dépassés.Ils ne comprennent pas.Ils restent en marge.Ils complotent face au triomphe de l'amour et des forêts,de la Mer et du Soleil.

\- - - - -

Les ROUGES interviennent.Ils mettent de nouveau en avant les nouveaux idéaux.Le travail.L'organisation. La discipline.Les autres les regardent surpris.

\- - - - -

ANTIGONE n'est pas d'accord.Elle leur explique où se trouve le Bonheur,dans la joie de vivre.

\- - - - -

Confrontation des ROUGES avec les JAUNES-VERTS; ANTIGONE au milieu.Les ROUGES forment la Pyramide du Pouvoir.Le nouveau CHEF surgit.Alors peu à peu ressortent les NOIRS et les BLANCS.Ils tuent le Chef,arrêtent les ROUGES.Les VERTS et les JAUNES sont tous à terre.

\- - - - -

Dernière résistance des ROUGES.La nouvelle pyramide noire et blanche se forme.Les ROUGES sont prisonniers de la Pyramide.Les NOIRS-BLANCS lient ANTIGONE au poteau

d'exécution,avec des cordes,au milieu de la scène.

Le Soleil,la Mer,les Forêts et les Oiseaux dansent autour d'Antigone. Autour d'eux s'élève la pyramide,de plus en plus haut,cachant la lumière. Devant elle,de gigantesques toiles d'araignée.Le cercle se referme peu à peu sur ANTIGONE.

Le dernier chant de la terre et des derniers hommes. Les JAUNES et les VERTS se réveillent.Ils se lèvent,se dirigent vers ANTIGONE.Ils forment avec elle et avec le Soleil,la Mer,les Forêts et les Oiseaux un ensemble uni et lumineux.

Le chant de la terre.

Le chant de la terre
Tu ne l'as jamais entendu
Tu ne l'entendras plus
Tu as tué tous les oiseaux
Les Forêts
L'eau lumineuse
Le fleuve
Eau chatoyante
Tout est fini

Tu as tué ta terre ton soleil ton coeur

Jamais

Tu ne reverras

La couleur du ciel

Jamais tu n'entendras

Le son des couleurs

Tu es lancé comme une flèche

Vers le CHAOS

Que retentisse une dernière fois dans le silence

Le Chant de la terre

Avant de me plonger enfin

Dans le CHAOS

Pour dire un Bonsoir

A la vie

\- - - - -

Cinquième Partie.

Affrontement final. NOIRS, BLANCS, comme des machines.

Acier _ Chefs _ Pyramides. Les ROUGES, fondations des pyramides. Ou morts.

Cible: l'ensemble lumineux, qui réagit en perdant de plus en plus de terrain. Sur eux se reconstruisent de nouvelles murailles et pyramides.

Dernière danse d'ANTIGONE et de ses amis.

Les pyramides se détruisent. L'une abolit l'autre.

ANTIGONE et ses amis sont conquis par les ténèbres.

Dernière cassure qui nous conduit à l'image première: le CHAOS.

24.6.80.

"ΛΙΜΠΕΡΤΕ"

"Ἡ Ἀντιγόνη στὴν Ὄπερα". (Κλώντ Φέμπρ)

(. ...)

«Ἡ παρτιτούρα τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, πού ἦρθε νά διευθύνει ὁ ἴδιος, εἶναι πολύ ἀξιόλογο ἔργο. Μοντέρνο ἔργο, ἡ "Ἀντιγόνη" τοῦ Μ.Θ. παραμένει καί λαϊκό ἔργο, κυρίως ἐπειδή τό "χρῶμα" του, ὁ ρυθμός του, ἡ ἐνορχήστρωσή του εἶναι ἄμεσα ἐμπνευσμένα ἀπό τήν ἱστορία. (...).

Ἡ Μεσόγειος εἶναι μές στή μουσική. Γλυκιά, μέ τό τρυφερό θέμα τῆς Ἰσμήνης. Σκληρή, μέ τήν εἰκόνα τῶν φασιστικῶν συνθημάτων (...).

Εὐχαριστοῦμε τόν Μ.Θ. πού, μέ τή διεύθυνσή τῆς opéra du Nord, μᾶς ἐπέτρεψε νά χαροῦμε τή μαγεία αὐτῆς τῆς μουσικῆς.

Τό μπαλλέτο αὐτό ἦταν γιά μᾶς καί ἡ εὐκαιρία νά ἀνακαλύψουμε τόν νέο χορευτή Charles Jude, τήν Florence Clerc, (...), τήν Sylvie Nami, τόν Christophe Blavier.

Τό σύνολο ἀκολουθεῖ τόν νέο δρόμο πού ἄνοιξε ὁ χορογράφος Christian Taulelle. (...).

Αρχείο.

21-6-80.

"ΜΕΤΡΟΠΟΛ ΝΟΡ" (J.M.).

Στὴ Lille, ὁ Μίκης Θεοδωράκης ὁδήγησε τὴν "ΑΝΤΙΓΟΝΗ" στὴν ἐπιτυχία.

"Ἀτελείωτα χειροκροτήματα, θρίαμβος.." Ἔτσι τελείωσε τὸ μπαλέττο "Ἀντιγόνη" ποὺ παρουσίασε ἡ "Ὄπερα τῆς LILLE μὲ τὸν Μ. Θεοδωράκη. Γιὰ μιάμιση ὥρα, τὸ κοινό, "βουβό" σχεδόν, ἄκουσε προσεχτικά αὐτὸ τὸ ἐκπληκτικὸ ἔργο ποὺ συνδυάζει τὸ χορὸ μὲ τὴ μουσικὴ καὶ τὴν ποίηση. Εἶναι μεγάλο ποίημα τοῦ ἔρωτα καὶ τοῦ θανάτου.
(...) Αἰώνια σύγκρουση ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὴν ἐξουσία.

Ἡ μουσικὴ τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, μὲ πλούσια ἔμπνευση, συνοδεύει τὸ ἔργο. (...)

Μὲ χορογράφο Christian Taulelle, τοὺς χορευτὲς τῆς "Ὄπερας τῆς Lille, τὴ Florence Clerc καὶ τὸν Charles Jude, (...) ἦταν μια βραδιὰ μὲ μεγάλα ταλέντα.

A N T I G O N E .

(SUITE)-(BALLET) -.

Le Ballet "Antigone" est une commande du COVENT GARDEN.Il a été composé en 1959 à Paris,et représenté la même année,en Novembre,par les ballets du royaume d'Angleterre,au COVENT GARDEN,avec pour chorégraphe JOHN CRANKO,metteur en scène le grand peintre mexicain RUFINO TAMAYO,et pour solistes SVETLANA BERIASOVA,et plus tard NOUREYEV.

De 1954 à 1959,période au cours de laquelle Théodorakis se trouve à Paris,il inaugure une nouvelle phase de son travail de composition. La précédente s'est achevée avec la Première Symphonie.Le compositeur semble rechercher l'empreinte grecque de son oeuvre par les voies déjà tracées par les grands compositeurs de notre siècle,STRAVINSKY et BELLA BARTOK.Il est cependant en même temps sous l'influence des dodécaphonistes et de l'Ecole Messiaen (étant lui-même à cette époque élève de Messiaen au Conservatoire)- et il étudie la musique démotique;alors que son éloignement de la musique populaire en est à son point culminant,il tente de créer un langage harmonique et rythmique qui sorte tout droit de la tradition de la musique démotique grecque et qui s'adapte parallèlement à la musique contemporaine. C'est ainsi que nous verrons souvent coexister,dans les oeuvres de cette époque,des éléments diatoniques et chromatiques.Ces recherches,longues et ardues,l'ont finalement mené à un "syst me" basé sur la liaison et la confrontation de trois mélodies dont l'ensemble constituait un ordre parfait.De ce point de vue,"Antigone" est une oeuvre dominante du compositeur,puisque s'y développent les possibilités d'une écriture musicale entièrement basée sur le système des tétracordes.Il est évident que par ce "système" le compositeur garde la possibilité de développer son propre univers mélodique,qui déjà à cette époque (1958),avec l'oeuvre "EPITAPHIOS",cherchait à s'exprimer et à se compléter,en se basant entièrement sur la tradition populaire grecque contemporaine;

Le ballet "ANTIGONE",du point de vue de son architecture,suit les besoins du livret,et doit par conséquent être considéré comme une suite pour orchestre typique,à ceci près qu'au-delà du "système",qui est la base de toutes ses parties,il y a des idées communes,c'est-à-dire des motifs communs qui relient étroitement toutes les parties entre elles;
Contrairement au Concerto pour Piano,dont l'orchestration est limpide et dénudée,avec "Antigone",le compositeur semble vouloir épuiser toutes les possibilités d'un grand orchestre symphonique,ayant l'occasion d'écrire pour un grand ensemble symphonique tel que l'orchestre de l'Opéra de Londres.

L'écriture orchestrale est donc dense,et la plupart des "couleurs" sont empreintes d'amertume.La tragédie d'"Antigone" se prête d'ailleurs à un tel climat.Mais il serait plus juste de dire que c'est la tragédie elle-même qui a conduit le compositeur à cette forme et à ce climat.Conflit entre la loi "divine" et la loi "humaine",entre l'amour et la mort.La soif de pouvoir,la haine fratricide,étaient à cette époque d'une actualité dramatique,la Grèce sortant alors des ténèbres de la guerre civile,et le compositeur continuant de vivre intensément les conséquences tragiques de la guerre civile et de la solitude de la déportation.

-.-.-.-.-.-.-.-